

Схвалено
Рішенням Комітету Верховної Ради України
з питань соціальної політики, зайнятості
та пенсійного забезпечення
19 вересня 2018 року

Зауваження та пропозиції до проекту Закону України
«Про Державний бюджет України на 2019 рік»
(реєстр. № 9000)

Загальна частина

За підсумками 2018 року зростання реального ВВП очікується на рівні 3,2 відсотка, що було враховано у розрахунках прогнозу макроекономічних показників на 2019-2021 роки. При цьому споживча **інфляція очікується на рівні 9,9 відсотка у вимірі грудень до грудня**. Номінальний обсяг ВВП за підсумком 2018 року очікується в обсязі 3457,9 млрд. гривень.

Основою для розрахунку показників проекту державного бюджету на 2019 рік було обрано перший сценарій (базовий) макроекономічного прогнозу, який передбачає зростання реального ВВП на 3 відсотки, збільшення номінального ВВП до 3946,9 млрд. грн., **індекс споживчих цін (грудень до грудня попереднього року) на рівні 107,4 відсотка**, індекс цін виробників (грудень до грудня попереднього року) – 110,1 відсотка. Фонд оплати праці найманих працівників і грошового забезпечення військовослужбовців за сценарієм 1 прогнозується на рівні 1142,7 млрд. грн., **середньомісячна заробітна плата на рівні 10 129 гривень та в реальному вимірі - зростання на 6,9 відсотка**.

У проекті Закону України «Про Державний бюджет України на 2019 рік» передбачено:

1. Поступове підвищення прожиткового мінімуму відповідно до прогнозного індексу споживчих цін на 2019 рік – з 1 липня та з 1 грудня 2019 року, яке в цілому за рік становитиме 9,4%. А саме пропонується встановити прожитковий мінімум:

на одну особу в розрахунку на місяць у розмірі з 1 січня — 1853 гривні, з 1 липня — 1936 гривень, з 1 грудня — 2027 гривень, а для основних соціальних і демографічних груп населення:

дітей віком до 6 років: з 1 січня 2019 року — 1626 гривень, з 1 липня — 1699 гривень, з 1 грудня — 1779 гривень;

дітей віком від 6 до 18 років: з 1 січня 2019 року — 2027 гривень, з 1 липня — 2118 гривень, з 1 грудня — 2218 гривень;

працевдатних осіб: з 1 січня 2019 року — 1921 гривня, з 1 липня —

2007 гривень, з 1 грудня — 2102 гривні;

осіб, які втратили працездатність: з 1 січня 2019 року — 1497 гривень, з 1 липня — 1564 гривні, з 1 грудня — 1638 гривень.

У зв'язку зі зростанням розміру прожиткового мінімуму протягом 2019 року відповідно будуть підвищуватися мінімальні пенсії, надбавка за понаднормовий стаж для тих, у кого основний розмір пенсії перевищує мінімальний, та надбавки і підвищення, які розраховуються виходячи з розміру прожиткового мінімуму.

2. Мінімальну заробітну плату з 1 січня 2019 року пропонується встановити:

у місячному розмірі – 4 173 грн., що на 450 грн. або 12,1% більше за розмір цього показника у 2018 році (3 723 грн.);

у погодинному розмірі – 25,13 грн., що на 2,72 грн. або 12,1% більше за розмір цього показника у 2018 році (22,41 грн.).

3. У проекті Державного бюджету України на 2019 рік обсяг видатків за бюджетною програмою 2506080 «Фінансове забезпечення виплати пенсій, надбавок та підвищень до пенсій, призначених за пенсійними програмами, та дефіциту коштів Пенсійного фонду», що спрямовується Пенсійному фонду України, 166,5 млрд. грн., що на 27,2 млрд. грн. більше ніж у 2018 році.

Передбачений обсяг видатків Державного бюджету для Пенсійного фонду України, як зазначає Уряд, дозволить забезпечити виплату пенсій, допомог та покриття дефіциту коштів Фонду відповідно до чинного законодавства.

Також при розрахунку обсягу видатків на пенсійне забезпечення у 2019 році враховані видатки на продовження поетапної виплати перерахованих пенсій військовослужбовцям та на проведення з 01.03.2019 року індексації пенсій, запровадженої з 2019 року Законом України від 03.10.2017 № 2148-VI «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо підвищення пенсій».

Передбачений максимальний розмір тимчасової державної соціальної допомоги непрацюючій особі, яка досягла загального пенсійного віку, але не набула права на пенсійну виплату. В грудні 2019 року розмір допомоги становитиме 1 638 грн. проти 1 497 грн. у грудні 2018 року. Прогнозна кількість одержувачів зазначеної допомоги становитиме у наступному році 19,2 тис. осіб.

4. До кінця 2019 року передбачається охопити верифікацією державні виплати, що здійснюються Міністерством соціальної політики, Пенсійним фондом України та Фондом соціального страхування України шляхом отримання та обробки інформації від різних суб'єктів надання інформації

даних щодо реципієнтів.

5. Надається право Кабінету Міністрів України у встановленому ним порядку реструктуризувати фактичну заборгованість обсягом до 7.544.562.370 гривень за рішеннями судів, виконання яких гарантовано державою (в тому числі за рішеннями щодо пенсійного забезпечення), шляхом видачі фінансових казначейських векселів строком обігу до семи років з відстроченням платежів за цією заборгованістю на один рік та відсотковою ставкою 9,3 відсотка річних. Право видачі таких векселів надати органам Державної казначейської служби України.

На виконання заходів щодо виконання рішень суду, що гарантовані державою Державній казначейській службі передбачено – 600 000,0 тис. грн., що на 100 000, 0 тис. грн. більше ніж у 2018 році.

6. Серед позитивних кроків слід також відмітити, що, як зазначено у пояснювальній записці до проекту Державного бюджету на 2019 рік, мінімальний розмір допомоги по вагітності та пологах незастрахованим особам в грудні 2019 року прогнозується у сумі 2 207,1 грн. проти 2 017,1 грн. у грудні 2018 року. Прогнозна кількість одержувачів зазначеної допомоги становитиме у наступному році 244,8 тис. осіб.

7. Розмір допомоги на дітей, над якими встановлено опіку чи піклування, підвищується з 3 252 грн. та 4 054 грн. в залежності від віку дитини у грудні 2018 року до 3 558 грн. та 4 436 грн. у грудні 2019 році. Щомісяця допомога надаватиметься на 48,7 тис. дітей.

8. Максимальний розмір допомоги на дітей одиноким матерям підвищується з 1 626 грн. для дітей віком до 6 років, 2 027 грн. для дітей віком від 6 до 18 років, 1 921 грн. для дітей віком від 18 до 23 років, які навчаються, у грудні 2018 року до 1 779 грн. для дітей віком до 6 років, 2 218 грн. для дітей віком від 6 до 18 років, 2 102 грн. для дітей віком від 18 до 23 років, які навчаються, у грудні 2019 року. Щомісяця зазначена допомога надаватиметься матерям на 430,8 тис. дітей.

9. На виконання Закону України від 3 липня 2018 року № 2476-VIII «Про внесення змін до деяких законів України щодо посилення соціального захисту осіб, які доглядають за хворими дітьми» з 1 січня 2019 року запроваджується надання допомоги на дітей, хворих на тяжкі перинатальні ураження нервової системи, тяжкі вроджені вади розвитку, рідкісні орфанні захворювання, онкологічні, онкогематологічні захворювання, дитячий церебральний параліч, тяжкі психічні розлади, цукровий діабет I типу (інсулінозалежний), гострі або хронічні захворювання нирок IV ступеня, на дитину, яка отримала тяжку травму, потребує трансплантації органа, потребує паліативної допомоги, яким не встановлено інвалідність, в розмірі

прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність (у грудні 2019 року розмір допомоги становитиме 1 638 грн.). Прогнозна кількість одержувачів зазначеної допомоги становитиме у наступному році 16,4 тис. осіб.

Пропозиції

І. До тексту законопроекту.

1. Статтю 9 законопроекту вилучити.

Обґрунтування

Не зважаючи на неодноразові зауваження та пропозиції Комітету ліквідувати показник «рівень забезпечення прожиткового мінімуму (гарантований мінімум)» як такий, що порушує конституційне право громадян на рівень життя, не нижчий від прожиткового мінімуму, встановленого законом, Урядом пропонується зберегти у 2019 році його використання для призначення допомоги відповідно до Закону України «Про державну соціальну допомогу малозабезпеченим сім'ям» та для визначення права на звільнення від плати за харчування дитини у державних і комунальних дитячих дошкільних закладах відповідно до Закону України «Про дошкільну освіту».

Відсоткове співвідношення рівня забезпечення прожиткового мінімуму (гарантованого мінімуму) до прожиткового мінімуму також не змінюється і становить: для працездатних осіб – 21%, для дітей – 85%, для осіб, які втратили працездатність, та осіб з інвалідністю – 100% відповідного прожиткового мінімуму.

Розмір державної соціальної допомоги малозабезпеченим сім'ям у 2019 році не може бути більше 75% рівня забезпечення прожиткового мінімуму для сім'ї.

Подана на розгляд пропозиція спрямована на відновлення конституційного права громадян на рівень життя, не нижчий від прожиткового мінімуму, встановленого законом.

Крім того, реалізація цієї пропозиції сприятиме досягненню цілей, визначених статтею 420 Угоди про асоціацію з ЄС, зокрема щодо скорочення бідності, боротьби з дискримінацією у всіх її формах та проявах, Стратегією сталого розвитку «України-2020» в частині впровадження в Україні європейських стандартів життя.

2. Доповнити розділ «Прикінцеві положення» пунктами такого змісту:

2.1. Кабінету Міністрів України відповідно до вимог законів України та Конвенцій МОП, затвердити нові набори продуктів харчування, непродовольчих товарів і послуг для основних соціальних і

демографічних груп населення та відповідно переглянути розміри основних державних соціальних стандартів і гарантій у бік збільшення з метою забезпечення реального виконання ними своїх функцій та реалізації конституційного права кожного громадянина на достатній життєвий рівень для себе і своєї сім'ї.

Обґрунтування

Щодо розміру прожиткового мінімуму.

Запропонований до затвердження у 2019 році **прожитковий мінімум на одну особу та для основних соціальних і демографічних груп населення, як і в попередні роки, є значно нижчим від фактичного прожиткового мінімуму**, тобто реальної вартісної величини наборів продуктів харчування, непродовольчих товарів і послуг, що забезпечують нормальне функціонування організму людини, збереження її здоров'я, задовольняють основні соціальні і культурні потреби особистості.

Так, за інформацією Міністерства соціальної політики України, фактичний розмір прожиткового мінімуму у цінах липня 2018 року в розрахунку на місяць на одну особу, а також для осіб, які відносяться до основних соціальних і демографічних груп населення, становить:

на одну особу – 3 261,41 грн. (3 744,61 грн. – з урахуванням суми обов'язкових платежів);

для дітей віком до 6 років – 3 092,44 грн.;

для дітей віком від 6 до 18 років – 3 778,22 грн.;

для працездатних осіб – 3 380,94 грн. (4 199,93 грн. - з урахуванням суми обов'язкових платежів відповідно до чинного законодавства);

для осіб, які втратили працездатність – 2 744,14 грн.

Тобто **розмір прожиткового мінімуму, запропонований Урядом у проекті Держбюджету на 2019 рік, менший від фактичного прожиткового мінімуму, обрахованого у цінах липня 2018 року – у 1,8-2,2 рази**. І це при тому, що в липні 2018 року було відмічено зниження споживчих цін порівняно з попереднім місяцем на 0,7%.

Таким чином, враховуючи показник індексу споживчих цін за січень-липень цього року (3,6%) та величину його прогнозного показника в цілому на 2018 рік (від 9%), визначену постановою Кабінету Міністрів України № 411 від 31.05.2017 «Про схвалення Прогнозу економічного і соціального розвитку України на 2018-2020 роки», на початок 2019 року слід очікувати ще більшого розриву між розмірами затвердженого та фактичного прожиткового мінімуму.

Крім того, варто зауважити, що рішенням Окружного адміністративного суду міста Києва від 25 квітня 2018 року та постановою Київського апеляційного адміністративного суду від 10 липня 2018 року у справі №826/3639/17 постанову Кабінету Міністрів України № 780 від 11.10.2016 «Про затвердження наборів продуктів харчування, наборів непродовольчих товарів та наборів послуг для основних соціальних і

демографічних груп населення» визнано протиправною та нечинною.

Оскільки прожитковий мінімум відповідно до Закону України «Про державні соціальні стандарти та державні соціальні гарантії» є базовим державним соціальним стандартом, на основі якого визначаються розміри основних державних соціальних гарантій (мінімальної заробітної плати, мінімальної пенсії, державної соціальної допомоги), можна констатувати, що вся соціальна частина проекту Державного бюджету України на 2019 рік сформована на основі протиправного та нечинного розміру прожиткового мінімуму, який розрахований на базі наборів продуктів харчування, непродовольчих товарів і послуг, затверджених з порушенням вимог Закону України «Про прожитковий мінімум».

Щодо розміру мінімальної заробітної плати

Не зважаючи на певне підвищення мінімальної заробітної плати, її розмір вже зараз є нижчим за фактичний прожитковий мінімум для працездатних осіб у цінах липня 2018 року (4 199,93 грн.), а враховуючи інфляційні процеси, цей розрив лише поглибитися.

До того ж, як неодноразово зауважувалося Комітетом, за рекомендаціями Міжнародної організації праці мінімальна зарплата має становити не менш як 50% від середньої заробітної плати, у країнах ЄС – на рівні 60%.

На даний час в Україні розмір мінімальної зарплати (3 723 грн.) становить лише 43,8% від середньомісячної зарплати за січень-липень (8 490 грн.). Цей показник за аналогічний період 2017 року становить 47,5%.

Відповідно до Урядового Прогнозу економічного і соціального розвитку України на 2018-2020 роки розмір середньомісячної заробітної плати за 2018 рік очікується на рівні 8 650 грн., мінімальна заробітна плата від якої складатиме лише 43,0%.

У той же час, за інформацією з пояснювальної записки до проекту закону № 9000, у 2019 році показник середньомісячної заробітної плати передбачається на рівні 10 129 грн., частка мінімальної зарплати (4 173 грн.) від якого становитиме ще менше – 41,2%.

Таким чином, не зважаючи на те, що **розмір пропонованої на 2019 рік мінімальної гарантії в оплаті праці не відповідає ні рекомендаціям Міжнародної організації праці, ні критеріям країн Європейського Союзу, Урядом вкотре свідомо планується сповільнення темпів підвищення мінімальної зарплати.** Така державна політика як у сфері доходів громадян навряд чи сприятиме забезпеченню економічного зростання у 2019 році, як заявлено в пояснювальній записці до проекту № 9000, «головним чином, за рахунок розширення внутрішнього попиту, як споживчого, так і інвестиційного».

2.2. Кабінету Міністрів України до 1 березня 2019 року

переглянути та затвердити:

- нові умови оплати праці працівників державних та комунальних закладів та установ охорони здоров'я, освіти і соціального захисту населення з метою підвищення рівня матеріального забезпечення даної категорії працівників;

- новий розмір допомоги по догляду за особами з інвалідністю I та II групи внаслідок психічного розладу, а також компенсаційної виплати непрацюючій працездатній особі, яка доглядає за особою з інвалідністю I групи, або за особою, яка досягла 80-річного віку.

Обґрунтування

За офіційними даними Державної служби статистики України, заробітна плата працівників сфери охорони здоров'я та надання соціальної допомоги є практично найнижчою по економіці. Так, станом на липень 2018 року її середній показник становить 6 013 грн., що складає 65,6% від середньої зарплати по Україні.

Що стосується розміру компенсаційної виплати непрацюючій працездатній особі, яка доглядає за особою, яка досягла 80-річного віку складає 4,80 грн (без врахування індексації).

Розмір компенсації для інших осіб призначається виходячи з прожиткового мінімуму для працездатних осіб у таких розмірах:

15% - фізичним особам за надання соціальних послуг інвалідам I групи – близько – 315 грн;

10% - фізичним особам за надання соціальних послуг інвалідам II групи та дітям-інвалідам – 210 грн;

7% - фізичним особам за надання соціальних послуг інвалідам III групи та хворим, які не здатні до самообслуговування і потребують сторонньої допомоги згідно з висновком лікарсько-консультаційної комісії – 148 грн.

3. Вилучити абзац другий пункту 5 розділу «Прикінцеві положення».

Обґрунтування

Пропонується зупинити на 2019 рік дію статті 1 Закону України “Про встановлення додаткових гарантій щодо захисту прав громадян, які проживають на територіях проведення антитерористичної операції, та обмеження відповідальності підприємств — виконавців/виробників житлово-комунальних послуг у разі несвоєчасного здійснення платежів за спожиті енергетичні ресурси”.

Таким чином зазначені у статті 1 категорії громадян, як і в попередніх роках, позбавляються додаткових гарантій щодо отримання житла та різних

видів компенсацій, зокрема, і компенсації за зруйноване житло.

4. Пункт 6 розділу «Прикінцеві положення» виключити.

Обґрунтування

Проектом Державного бюджету України на 2019 рік продовжено негативну практику попередніх років, коли **Кабінету Міністрів України надається право встановлювати порядок і розміри застосування норм і положень окремих законодавчих актів**, виходячи з наявних фінансових ресурсів державного і місцевих бюджетів.

Це стосуватиметься дії соціальних норм, які передбачають розміри виплат або порядок отримання гарантій для військовослужбовців (грошові виплати резервістам, забезпечення житловими приміщеннями, реалізація права на охорону здоров'я та медичну допомогу), осіб рядового і начальницького складу служби цивільного захисту та рятувальників (забезпечення житлом, пільгове кредитування), поліцейських (житлове та медичне забезпечення), державних службовців (встановлення мінімального розміру посадового окладу групи 9 у співвідношенні до прожиткового мінімуму для працездатних осіб) тощо.

5. Пункт 7 розділу «Прикінцеві положення» викласти в такій редакції:

«7. Установити, що у Законі України «Про державну службу» (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 4, ст. 43) норми:

абзацу четвертого частини третьої статті 50, частини шостої статті 52 застосовуються з 1 січня 2020 року;

абзацу восьмого пункту 14 розділу XI «Прикінцеві та перехідні положення» застосовуються по 31 грудня 2019 року».

Обґрунтування

З 1 січня 2019 року набирають чинності положення Закону України «Про державну службу», якими встановлюється обмеження як розміру премій державних службовців, так і обсягу фонду преміювання державного органу. При цьому мінімальний розмір посадового окладу групи 9 у державних органах, юрисдикція яких поширюється на територію одного або кількох районів, міст обласного значення, мав би бути встановлений на рівні не менше двох прожиткових мінімумів для працездатних осіб, розмір якого встановлено на 1 січня 2019 року.

Проте, Урядом планується у 2019 році не виконувати цю норму Закону та визначати посадові оклади і заробітну плату, грошове забезпечення працівників державних органів з використанням прожиткового

мінімуму, встановленого для працездатних осіб станом на 1 січня 2018 року.

За таких умов вбачається цілком доцільним та логічним відтермінування набрання чинності норми Закону України «Про державну службу», якою встановлюється обмеження розміру премій державних службовців та обсягу фонду преміювання державного органу.

У разі ж неврахування даної пропозиції, виникає реальна загроза зменшення у 2019 році розмірів заробітної плати і грошового забезпечення у порівнянні з 2018 роком через відсутність у керівників державної служби законодавчих підстав для встановлення премій працівникам державних органів у розмірі вищому за 30%, що стане вагомим демотивуючим фактором у їх роботі.

6. Пункт 10 розділу «Прикінцеві положення» проекту виключити та внести зміни до Додатка 3 проекту Закону України «Про Державний бюджет України на 2019 рік» щодо збільшення видатків на встановлення посадових окладів, заробітної плати та грошового забезпечення державних службовців та інших працівників державних органів відповідно до вимог законодавства.

Обґрунтування

Як один із негативних моментів варто відмітити положення пункту 10 розділу «Прикінцеві положення» проекту Державного бюджету України на 2019 рік, яким встановлено, що у 2019 році при визначенні посадових окладів та заробітної плати, грошового забезпечення працівників державних органів застосовується прожитковий мінімум, встановлений для працездатних осіб станом на 1 січня 2018 року.

Таким чином, Уряд всупереч своїм же заявам у пояснювальній записці до проекту закону № 9000, що в Україні «в цілому, у 2018 році триває тенденція економічного зростання», в той же час планує не виконувати вимоги Закону України «Про державну службу» щодо забезпечення достатнього рівня оплати праці державних службовців та «заморозити» заробітну плату і грошове забезпечення працівників державних органів.

II. У додатку 3 «Розподіл видатків Державного бюджету України на 2019 рік».

7. Видатки розвитку загального фонду за бюджетною програмою «Сприяння врегулюванню колективних трудових спорів (конфліктів)» (КПКВК 0304010) передбачити у сумі 169 тис. грн.

Обґрунтування

Комітет Верховної Ради України з питань соціальної політики, зайнятості та пенсійного забезпечення неодноразово на своїх засіданнях заслуховував питання, що стосуються діяльності Національної тристоронньої соціально-економічної ради.

Так, 15 листопада 2017 року Комітетом проведено «круглий стіл» на тему: «Соціальний діалог як інструмент взаємодії громадянського суспільства і держави», а також 20 червня 2018 року заслухано питання «Про стан виконання рекомендацій «круглого столу» на тему: «Соціальний діалог як інструмент взаємодії громадянського суспільства і держави».

Учасники цих заходів постійно наголошували на необхідності вирішення проблеми недостатнього матеріально-технічного забезпечення діяльності Національної тристоронньої соціально-економічної ради та її секретаріату, зокрема, пропонували збільшити видатки розвитку за бюджетною програмою «Сприяння врегулюванню колективних трудових спорів (конфліктів)» (КПКВК 0304010) на суму 143 тис. грн., що було відображено у рішеннях Комітету. Проте, відповідні пропозиції учасників заходів Урядом не були враховані.

Проаналізувавши додаток №3 до проекту Закону України «Про Державний бюджет України на 2019 рік» видатки за бюджетною програмою «Сприяння врегулюванню колективних трудових спорів (конфліктів)» (КПКВК 0304010) (сума 31.178,7 тис. грн.) та додаток №3 до Закону України «Про Державний бюджет України на 2018 рік» (сума 31.292,1 тис. грн.) можна зазначити, що видатки за вказаною програмою на 2019 рік порівняно з минулим роком зменшено на 113,4 тис. грн.

За попередніми розрахунками видатки розвитку на утримання та матеріально-технічне забезпечення Національної тристоронньої соціально-економічної ради та її секретаріату за бюджетною програмою «Сприяння врегулюванню колективних трудових спорів (конфліктів)» (КПКВК 0304010) в 2019 році мають бути передбачені в сумі 169 тис. грн.

8. Переглянути видатки Спеціального фонду за бюджетною програмою «Модернізація системи соціальної підтримки населення України» (КПКВК 2501630), які передбачено у сумі 559984,0 тис. грн.

Обґрунтування

За результатами проведеного аудиту ефективності впровадження проекту «Модернізація системи соціальної підтримки населення України», що підтримується коштами Міжнародного банку реконструкції та розвитку Рахункова палата України звернула увагу на те, що за половину терміну виконання Проекту (39 місяців, станом на 31.12.2017) використано лише 30,6 відс. коштів позики та сплачено відсотків за користування позикою в сумі 3,1 млн дол США (в тому числі разова комісія).

На рахунках Проекту протягом 2016-2017 років постійно перебували кошти, в середньому, в сумі 500 тис дол США, які були зняті Мінфіном та Мінсоцполітики з рахунку позики для здійснення розрахунків по договорах, укладених в рамках Проекту, протягом періоду до чергового авансування спеціального рахунку Проекту. Частково зазначені кошти використовувалися для реєстрації фінансових зобов'язань відповідно до наказу Мінфіну від 01.03.2012 № 309 «Про затвердження Порядку реєстрації та обліку бюджетних зобов'язань розпорядників бюджетних коштів в органах Державної казначейської служби України», термін оплати яких, згідно умов договорів, не настав. Разом з тим, в умовах не використання знятих з рахунку позики коштів, Банку сплачено відсотків на суму 30,2 тис дол США або 785,2 тис гривень.

Видатки на реалізацію інвестиційної складової Проекту у 2016-2017 роках передбачалися у спеціальному фонді держбюджету України за КПКВК 2501630 «Модернізація системи соціальної підтримки населення України», виконання якої у 2016 році було забезпечено лише на 13,3 відс, у 2017 – на 20,4 відс.

Станом на 31.12.2017 не досягнуто виконання одинадцяти з сімнадцяти передбачених Угодою про позику ключових показників поточного моніторингу ефективності впровадження Проекту.

При плануванні видатків за бюджетною програмою за КПКВК 2501630 «Модернізація соціальної підтримки населення України» Мінсоцполітики упродовж 2016-2017 років були допущені порушення бюджетного законодавства.

Так, всупереч вимог пункту 22 Порядку складання, розгляду, затвердження та основних вимог до виконання кошторисів бюджетних установ, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 28.02.2002 № 228 до проекту кошторису Мінсоцполітики за бюджетною програмою КПКВК 2501630 включені видатки на суму майже 70 млн грн., які не підтверджені розрахунками.

Паспорти бюджетної програми за КПКВК 2501630 у 2016– 2017 роках затверджені з порушенням термінів, встановлених частиною восьмою статті 20 Бюджетного кодексу України і пунктом 6 розділу I Правил складання

паспортів бюджетних програм та звітів про їх виконання, затверджених наказом Міністерства фінансів України від 29.12.2002 № 1098.

Паспорт бюджетної програми за КПКВК 2501630 на 2017 рік містить результативні показники, які не дають можливість здійснити перевірку виконання завдань бюджетної програми та оцінити ефективність використання бюджетних коштів, що є порушенням вимог пункту 1 розділу I Правил № 1098, а також пункту 6 Загальних вимог до визначення результативних показників бюджетних програм, затверджених наказом Мінфіну від 10.12.2010 №1536.

Мінсоцполітики не забезпечило продуктивного та результативного

використання коштів державного бюджету.

9. Зберегти видатки за бюджетними програмами:

«Субвенція з державного бюджету місцевим бюджетам на надання пільг та житлових субсидій населенню на оплату електроенергії, природного газу, послуг тепло-, водопостачання і водовідведення, квартирної плати (утримання будинків і споруд та прибудинкових територій), управління багатоквартирним будинком, поводження з побутовими відходами (вивезення побутових відходів) та вивезення рідких нечистот, внесків за встановлення, обслуговування та заміну вузлів комерційного обліку води та теплової енергії, абонентського обслуговування для споживачів комунальних послуг, що надаються у багатоквартирних будинках за індивідуальними договорами» (КПКВК 3511150) на рівні 2018 року - **70992648,2 тис. грн.;**

«Субвенція з державного бюджету місцевим бюджетам на надання пільг та житлових субсидій населенню на придбання твердого та рідкого пічного побутового палива і скрапленого газу» (КПКВК 3511230) - **5000000,0 тис.грн.**

Обґрунтування

Заплановані видатки за вказаними бюджетними програмами цього річ менше на 22,4%.

Доцільно передбачити компенсатори для спроможності населення сплачувати за житлово-комунальні послуги, газ та електроенергію за умов очікуваного підвищення ціни на газ.

10. Передбачити додаткову бюджетну програму «Державна підтримка Дочірнього підприємства «СКРЦ «Слов'янський курорт» для компенсації фінансових та матеріальних втрат у зв'язку з тимчасовим розміщенням в його приміщеннях військових частин Збройних Сил України, що залучені до антитерористичної операції в Луганській та Донецькій областях.

Обґрунтування

Дана пропозиція рекомендована Кабінету Міністрів України пунктом 2.4. рішення Комітету від 20 червня 2018 року за результатами обговорення питання «Про стан виконання рекомендацій Комітету щодо результатів робочої поїздки члена Комітету – народного депутата України Королевської Н.Ю. до м. Слов'янськ 5-6 березня 2018 року, схвалених рішенням Комітету 14 березня 2018 року»

Запропоновано компенсувати фінансові та матеріальні витрати санаторію на придбання обладнання, медичної техніки та апаратури, спеціалізованого автотранспорту, меблів з метою відновлення належних

умов реабілітації для обстеження, лікування, яке підприємство надавало до проведення антитерористичної операції, а також проведення капітального ремонту пошкодженого лікувального басейну гідрокінезотерапії, залу ЛФК, їдальні, тощо.

11. Зберегти у 2019 році видатки за бюджетною програмою «Медична субвенція з державного бюджету місцевим бюджетам» (КПКВК2311410) для комунальних закладів охорони здоров'я, які надають первинну медичну допомогу, але не перейшли на нову модель фінансування до 1 січня 2019 року.

Обґрунтування.

За інформацією Національної служби здоров'я, станом на 15 серпня п.р. 623 медичні заклади працюють і уклали договори з НСЗУ. Ці заклади обслуговують загалом 23 млн людей. З них лише близько 10 млн обрали своїх лікарів.

Разом з тим нормативно-правова, кадрова та матеріально-технічна база первинної медичної допомоги не дає відповіді на низку питань:

Виникає проблема із забезпеченням доступності первинної медичної допомоги для громадян, адже наявні лікарі не можуть укласти декларації з пацієнтами понад запропонований наказом МОЗ України орієнтовний норматив у 1,8-2 тис. пацієнтів.

Дефіцит кадрів у системі охорони здоров'я на сьогодні становить близько 40 тис. лікарів та понад 20 тис. середнього медичного персоналу. Тільки на первинній ланці бракує понад 7 тис. лікарів.

При затвердженні тарифу на медичне обслуговування одного пацієнта на рівні первинної медичної допомоги не враховано об'єктивних відмінностей у видатках на медичне обслуговування у селах порівняно з містами (крім гірських населених пунктів, де до встановленого тарифу, окрім коригувальних коефіцієнтів за віком, застосовується додатковий коригувальний коефіцієнт 1,25).

Видатки, пов'язані із наданням медичної допомоги в сільській місцевості, де спостерігається низька щільність населення, прогнозовано будуть значно вищими, насамперед через видатки на паливе для транспортних засобів та його обслуговування.

У більшості регіонів стан матеріально-технічного оснащення закладів охорони здоров'я, що надають первинну медичну допомогу, не відповідає табелю оснащення, затверджену наказом МОЗ України від 26.01.2018 № 148, зокрема щодо технічного забезпечення транспортними засобами, комп'ютерним обладнанням, спеціальним програмним забезпеченням робочих місць персоналу.

Без відповідного законодавчого регулювання досі залишається порядок розподілу коштів, отриманих надавачами первинної медичної допомоги комунальної власності від НСЗ України за договорами про

медичне обслуговування населення, зокрема на оплату праці медичного та немедичного персоналу, адміністративні витрати, медикаменти.

Зазначені прогалини вже в липні цього року можуть призвести до порушення трудових прав медичних та інших працівників автономізованих закладів охорони здоров'я.

Є низка невирішених питань щодо виконання під час реорганізації вимог частини третьої статті 21 Кодексу законів про працю України та частини п'ятої статті 9 Закону України «Про колективні договори та угоди» тощо.

III. У додатку 6 «Міжбюджетні трансферти (освітня та медична субвенції, базова та реверсна дотації) на 2019 рік».

12. Передбачити розподіл базової дотації з державного бюджету місцевим бюджетам та розрахунок медичної субвенції з державного бюджету з урахуванням кількості внутрішньо переміщених осіб.

Обґрунтування

19 вересня 2018 року Комітетом проведено слухання на тему: «Соціальний захист осіб похилого віку».

Учасники цього заходу і зокрема, представники місцевих органів влади, наголошували на необхідності розподілу додаткової дотації з державного бюджету місцевим бюджетам з утримання закладів охорони здоров'я та розрахунок обсягів медичної субвенції з Державного бюджету місцевим бюджетам з урахуванням кількості внутрішньо переміщених осіб.